

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่สำคัญเนื่องจากเป็นรากฐานแห่งการพัฒนาเด็กในวัยที่สูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต การพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพควรเริ่มต้นพัฒนาตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพราะการศึกษาปฐมวัยเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน ก่อนที่จะเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษา โดยมุ่งเน้นให้เด็กได้มีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ที่กล่าวว่า การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 3)

ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เป็นทักษะที่จำเป็นและควรปลูกฝังให้กับเด็กปฐมวัยเพราะเป็นศาสตร์แห่งการคิด และเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของสมอง และเป็นทักษะที่ช่วยพัฒนาให้เด็กคิดอย่างเป็นระบบ ดังนั้น จุดเน้นของการจัดประสบการณ์จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนจากการเน้นให้จดจำข้อมูลทักษะพื้นฐาน เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ และมีทักษะพื้นฐานที่เพียงพอในการนำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ ๆ ผู้เรียนจะต้องได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจจากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง (วรรณ ขุนศรี. 2546 : 74) และเป็นความรู้พื้นฐานเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การเรียนรู้คณิตศาสตร์ ซึ่งเด็กควรได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการสังเกต การจำแนก การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับ การบอกตำแหน่ง การนับ และการวัด เพื่อเป็นพื้นฐาน ก่อนที่จะเรียนคณิตศาสตร์ในชั้นประถม (ขวัญนุช บุญอยู่สง. 2546 : 7)

นอกจากนั้นทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ยังทำให้เด็กเป็นคนช่างสังเกต รู้จักคิด มีเหตุผล สามารถวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ในการนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นเราควรส่งเสริมให้เด็กได้รับประสบการณ์และฝึกฝนจนเกิดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ตั้งแต่ระยะปฐมวัย โดยครูควรให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะด้านคณิตศาสตร์

เพื่อส่งเสริมให้เกิดการคิดโดยใช้เหตุผล การค้นคว้าหาคำตอบในสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง สามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว โดยอาศัยการสังเกต การสำรวจ การจำแนก การเปรียบเทียบ การจัดหมวดหมู่ การจัดลำดับ การนับ และการทำตามแบบ ซึ่งเด็กจะเกิดความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์จากกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเลข รูปร่าง รูปทรง ขนาด ลำดับ และความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ เพราะโดยปกติเด็กจะเรียนรู้ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์จากการได้รับประสบการณ์ในการดำรงชีวิตประจำวันตามธรรมชาติอยู่แล้ว (ปานิตา กุคกรุง. 2553 : 2) เพราะคณิตศาสตร์เป็นทักษะสำคัญที่ต้องใช้ทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ตลอดจนช่วยปลูกฝังคุณลักษณะที่สำคัญของการเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี คณิตศาสตร์จึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการดำเนินชีวิตในสังคม ทั้งปัจจุบันและอนาคต (เพ็ญจันทร์ เจริญประเสริฐ. 2545 : 7)

ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เป็นความรู้เบื้องต้นซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ ซึ่งเด็กควรได้รับประสบการณ์ และฝึกในเรื่องการสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนกสิ่งต่าง ๆ การบอกตำแหน่ง การเรียงลำดับ การนับและการวัด (อาทิตยา สิงหนาท. 2548 : 27) การจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยนั้นมีหลายรูปแบบและจำเป็นต้องอาศัยสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็กมาเป็นพื้นฐานความรู้และทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ โดยมีการวางแผนและมีการเตรียมการอย่างดีจากผู้เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่าย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข (สิริมณี บรรจง. 2549 : 1)

การจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทย เป็นการจัดประสบการณ์ที่สามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ให้แก่เด็ก โดยที่เด็กจะได้ฝึกการสังเกตการจำแนกและการเปรียบเทียบในการเรียนรู้ในครั้งเดียวคือเป็นการเรียนรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสทุกอย่าง ต้องใช้ประสาทเกี่ยวกับการมองเห็น การสัมผัส การได้กลิ่นและแม้กระทั่งการได้ยิน (หทัยวัลย์ บุญประสงค์. 2551 : 2) และกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญาอันเกิดจากการเรียนรู้โดยการกระทำ ดังนั้นการเปิดโอกาสให้เด็กได้สังเกต และจำแนก และเปรียบเทียบจากของจริงและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจะทำให้เด็กค้นพบความจริง เกิดความเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด ซึ่งถ้าครูนำวิธีการจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทยไปใช้ก็จะเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเด็กมากยิ่งขึ้นเด็กจะชอบและเห็นเป็นเรื่องสนุกในการทำขนมเด็กจะเกิดการเรียนรู้เพราะเด็กได้กระทำการต่าง ๆ จากวัสดุอุปกรณ์ ได้ฝึกสังเกตการจำแนก และเปรียบเทียบ (ญาณิศา บุญพิมพ์. 2552 : 2) ทั้งนี้เนื่องจากขนมไทยมีหลากหลายชนิด เช่น ขนมกล้วย กล้วยกวน กล้วยบวชชี ฟักทองแกงบวดสังขยา เต้าส่วน ถั่วเขียวต้มน้ำตาล บัวลอยไข่หวาน สาบู่ดำ รุนกะทิ ตะโก้ เม็ดขนุน ผอ่ยทอง ทองหยิบ ทองหยอด ขนมหม้อแกว ซึ่งล้วนแต่เอาวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาเป็นส่วนประกอบในการทำขนม เช่น กล้วย มะพร้าว น้ำตาล ใบเตย ฯลฯ ซึ่งมีกระบวนการไม่ยุ่งยากซับซ้อน และไม่ได้มุ่งเน้นที่ผลสำเร็จ แต่อยู่ที่กระบวนการและประสบการณ์ตรงที่เด็กได้รับขณะที่ทำกิจกรรม การจัด

ประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทยทำให้เด็กปฐมวัยได้ปฏิบัติจริง ได้รู้จักวิธีการและขั้นตอน วัสดุ อุปกรณ์ และส่วนผสมในการทำขนมไทย การตรวจการวัดส่วนผสมของขนมประเภทต่าง ๆ ซึ่งเด็กจะต้องใช้ทักษะการสังเกต จำแนก จัดหมวดหมู่ เปรียบเทียบ การวัด และการเรียงลำดับ ซึ่งเป็นการส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ให้กับเด็กทั้งสิ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในขั้นต่อไป

จากผลการประเมินทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านหนองแสง ตำบลเขาวไร่ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่านักเรียนมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ด้านการนับ คิดเป็นร้อยละ 82.65 ด้านการเรียงลำดับ คิดเป็นร้อยละ 78.65 ด้านการสังเกตและการจำแนก คิดเป็นร้อยละ 42.48 ด้านการเปรียบเทียบ คิดเป็นร้อยละ 45.39 และการจัดหมวดหมู่คิดเป็นร้อยละ 41.58 (โรงเรียนบ้านหนองแสง, 2554 : 10) ซึ่งให้เห็นว่าทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ด้านการสังเกตและการจำแนก การเปรียบเทียบ และการจัดหมวดหมู่ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 อยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับด้านการนับและการเรียงลำดับซึ่งผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนควรจะได้รับ การส่งเสริมและพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ด้านการสังเกตและการจำแนก การเปรียบเทียบ และการจัดหมวดหมู่ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการดำรงชีวิต นักเรียนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

ด้วยความสำคัญและเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงผลการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการสังเกตและการจำแนก การเปรียบเทียบ และการจัดหมวดหมู่ โดยอาศัยกระบวนการในการทำขนมซึ่งจะทำให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติ การหยิบจับอุปกรณ์และส่วนผสมในการทำขนม เด็กจะเกิดความสนุกสนาน และได้ความรู้ไปพร้อมกัน เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้และทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ โดยยึดประสบการณ์สำคัญที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้แก่การสังเกตและการจำแนก การเปรียบเทียบ และการจัดหมวดหมู่ เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับชั้นอื่นต่อไป

คำถามการวิจัย

1. การจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทยจะทำให้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้นหรือไม่
2. พฤติกรรมความร่วมมือของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทยเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทย
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความร่วมมือของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทย

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 หลังได้รับการจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทยสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านหนองแสง อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 13 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้นคือ การจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทย

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

2.2.2 พฤติกรรมความร่วมมือของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทย

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองแสง ประกอบด้วยทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ 3 ด้าน คือ

3.1 การสังเกตและการจำแนก

3.2 การเปรียบเทียบ

3.3 การจัดหมวดหมู่

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาในการวิจัย 8 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน วันละ 45 นาที โดยทำการวิจัยในวันจันทร์ วันอังคาร และวันพุธ รวม 24 วัน

5. สถานที่วิจัย

สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนบ้านหนองแสง ตำบลเขวาไร่ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ประกอบด้วยทักษะ 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 การสังเกตและการจำแนก หมายถึง ความสามารถในการใช้สายตามอง สำรวจ สังเกตความเหมือนและความแตกต่างของวัสดุอุปกรณ์ส่วนผสมต่าง ๆ ในการทำขนมไทย ซึ่งในการศึกษารั้งนี้สังเกตและจำแนกในเรื่อง สี ขนาด และรูปร่าง ของวัตถุดิบและหน้าตาของขนม

1.2 การเปรียบเทียบ หมายถึง ความสามารถในการบอกความเหมือนและความแตกต่างของวัสดุอุปกรณ์ส่วนผสมต่าง ๆ ในการทำขนมไทย ซึ่งเปรียบเทียบในเรื่อง ใหญ่-เล็ก สั้น-ยาว หนัก-เบา มาก-น้อย สี และ ร้อน-เย็น

1.3 การจัดหมวดหมู่ หมายถึง ความสามารถในการจัดแยกประเภทตามขนาด สีและรูปร่าง วัสดุอุปกรณ์ส่วนผสมต่าง ๆ ในการทำขนมไทย

2. อาหารประเภทขนมไทย หมายถึง ของหวานต่าง ๆ ที่เป็นอาหาร มักปรุงด้วยแป้งหรือข้าวน้ำตาล และกะทิ อาหารประเภทขนมไทยในงานวิจัยนี้ได้แก่ ฟักทองแกงบวด ขนมกล้วย ขนมเทียน วุ้นมะพร้าว เม็ดขนุน สังขยาใบเตย บัวลอยนมสด และสาหร่ายดำ

3. การจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทย หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงในการประกอบอาหารประเภทขนมไทย โดยนักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการประกอบอาหารเน้นให้นักเรียนได้ฝึกสังเกตและจำแนก เปรียบเทียบ และจัดหมวดหมู่ในการประกอบประเภทขนม โดยครูมีหน้าที่สนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นนำ เป็นการเข้าสู่กิจกรรมการทำขนมไทย โดยการร้องเพลง คำคล้องจอง การตั้งคำถามปริศนาคำทาย หรือแนะนำอุปกรณ์ในการทำขนมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในกิจกรรม

ขั้นดำเนินการกิจกรรม เด็กปฏิบัติกิจกรรมการทำงานมไทยเป็นกลุ่มกลุ่มละ 6 คน 1 กลุ่ม กลุ่มละ 7 คน 1 กลุ่ม โดยแบ่งหน้าที่กันภายในกลุ่มก่อนจะเริ่มปฏิบัติจริงในการทำงานมไทยโดยครูมีหน้าที่ในการแนะนำและกระตุ้นให้เด็กได้สังเกตและจำแนก เปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่วัตถุคิบและอุปกรรที่นำมาใช้ทำกิจกรรม และเมื่อทำเสร็จแล้ว เด็กช่วยกันเก็บอุปกรร และทำความสะอาด

ขั้นสรุปร เด็กและครุร่วมกันสรุปรขั้นตอนในการทำงานมไทย

4. พฤติกรรมความร่วมมือหมายถึงการที่นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม แล้วแสดงออกโดยการกระทำหรือคำพูด เพื่อให้กิจกรรมที่กำลังทำอยู่ประสบความสำเร็จ ในขณะที่ทำกิจกรรมประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทยวัด โดยใช้แบบสังเกต พฤติกรรมความร่วมมือของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในขณะที่เด็กทำกิจกรรมดังนี้

4.1 การช่วยเหลือ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยการกระทำหรือคำพูดของนักเรียนในการช่วยเพื่อนทำกิจกรรม และช่วยหยิบส่งวัสดุอุปกรรให้เพื่อน ทั้งที่เป็นการขอร้องและไม่ขอร้อง เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม ประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทย

4.2 การเป็นผู้นำ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยการกระทำหรือคำพูด ด้วยการแสดงความคิดเห็น หรือบอกความต้องการของตนเองในการทำกิจกรรม ให้คำแนะนำเพื่อนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในการทำกิจกรรม ประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทย

4.3 ความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยการกระทำหรือคำพูด ต่อกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายหมายเป็นกลุ่มเสร็จทันตามเวลาที่กำหนด รวมถึงการล้าง เก็บวัสดุอุปกรรและทำความสะอาดบริเวณที่ใช้ทำกิจกรรม ปฏิบัติงานตามข้อตกลง และไม่ส่งเสียงดังขณะทำกิจกรรมภายในกลุ่ม

4.4 การแก้ปัญหาความขัดแย้ง หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยการกระทำหรือคำพูดของเด็กที่เกิดปัญหาความขัดแย้งและการปฏิบัติกิจกรรมภายในกลุ่ม และสามารถอธิบายความขัดแย้งของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ เสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาของตนเองที่เกิดขึ้นกับผู้อื่น ตลอดจนเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาของผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับตนเองได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนได้แนวทางในการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยใช้การจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทย

2. ครูผู้สอนได้แนวทางการจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนานักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ในด้านอื่น ๆ
3. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ในโรงเรียนได้พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยใช้การจัดประสบการณ์การประกอบอาหารประเภทขนมไทย